

1. ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΧΩΡΟΙ

2. ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ



3. ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΤΕΣ ΕΝΤΟΣ

Διασκέδαση και μαγαζιά είναι δύο λέξεις που πάνε συνήθως μαζί. Καφετέριες, μπαρ, μαγαζιά σε πλατείες ή σε πάρκα είναι οι κυρίαρχες επιλογές για να περάσουμε τον ελεύθερο χρόνο μας. **Στις γειτονιές μας (και όχι μόνο) οι περισσότεροι ανοιχτοί δημόσιοι χώροι έχουν μετατραπεί σε εκμεταλλεύσιμα φιλετάκια από τους διάφορους μαγαζάτορες και τοπικούς άρχοντες.** Τραπέζια, καρέκλες, τιμοκατάλογοι: το χρηματικό αντίτιμο είναι αναπόφευκτα παντού, σε όλες τις πτυχές της καθημερινότητας. Μόνο να καταναλώσεις μπορείς. Η επικοινωνία, τα νέα, η κουβεντούλα, η συναναστροφή και το φλερτ στριμώχνονται σε ένα τραπέζι μαζί με καφέδες ή ποτά, κοστολογούνται. Με λίγα λόγια, έχουμε συνηθίσει να αντιλαμβανόμαστε τη διασκέδαση και τη συναναστροφή με όρους εμπορεύματος. Ο ελεύθερός μας χρόνος μετατρέπεται και αυτός με τη σειρά του σε χρόνο κατανάλωσης που υπακούει πιστά στους νόμους της αγοράς και της ζήτησης.



ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΤΙΜΕΣ ΞΘΚ

Από το θέατρο μέχρι τη μουσική, από τις ταινίες μέχρι το χορό, από τη ζωγραφική σε καμβάδες και τοίχους μέχρι ο,τιδήποτε κάνει κάποιον/α να αισθάνεται δημιουργικός/ή, μεσολαβεί τις περισσότερες φορές κάποιο χρηματικό αντίτιμο. Έτσι, λοιπόν, μέσα σε μια συνθήκη όπου το χρήμα κυριαρχεί παντού, **η δημιουργικότητα και η έκφραση έχουν μετατραπεί σε προϊόντα έτοιμα προς πώληση.**

Στα μαγαζιά της διασκέδασης, εκτός από καφέδες και ποτά πωλείται και μουσική –ειδικά το live έχει γίνει πολύ της μόδας! Υπάρχουν αυτοί που πληρώνουν για να το χαρούν και αυτοί που πληρώνονται για να παίζουν. Εκτός από ένα σαφή διαχωρισμό κοινού και μουσικών που δημιουργείται, υπάρχει ακόμη ένα ζήτημα εδώ: **η δημιουργικότητα όσων παίζουν, η επίδραση που έχει η μουσική σε όσους/ες ακούν και τα συναισθήματα που γεννιούνται, κοστολογούνται και μπαίνουν σε ένα εμπορικό αλισβερίσι, με αποτέλεσμα να χάνουν και τη σημασία τους.** Με άλλα λόγια, η μουσική μετατρέπεται σε ένα rock/hip-hop/ρεμπέτικο συνοδευτικό που απλά συμπληρώνει ένα σκηνικό στημένου κεφιοῦ. Αποκτά ένα χρηματικό αντίτιμο στην είσοδο, ή αν όχι, λειτουργεί απλά σαν ένα ακόμα «ατού» που θα αποτελέσει κριτήριο επιλογής του συγκεκριμένου μαγαζιού.

Άλλες φορές πάλι. αγοράζουμε μουσική (παράλογο δεν ακούγεται;;) μέσω

ενός cd. Στην καλύτερη των περιπτώσεων την ακούμε «τσάμπα» στο ράδιο ή στο ίντερνετ (αφού βέβαια έχει σπονσοραριστεί και πλασαριστεί σαν ένα ακόμα προϊόν που θα βγάλει κέρδος από τις διαφημίσεις). Αυτή η μουσική φτιάχνεται για να πουληθεί. **Ο δημιουργός την πουλάει και το κοινό την αγοράζει. Η δημιουργικότητα, η έκφρασή της και η αλληλεπίδραση που μπορεί να έχει με αυτόν που την απολαμβάνει, από σχέση, γίνεται ένα οικονομικό πάρε δώσε στα χέρια των δισκογραφικών (=μουσικών νταβάδων).**

ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ ΧΩΡΟΙ...

..ΑΠΛΑ ΝΤΕΚΟΡ



Οι πόλεις μας πάντα διαμορφώνονταν με βάση οικονομικές επιδιώξεις και κυρίαρχα image. Τα πρότυπα της καφετέριας, του γυμναστηρίου, του internet cafe και της τηλεόρασης και η λογική της πακεταρισμένης διασκέδασης σε τεράστια εμπορικά κλουβιά τύπου mall διαμορφώνουν ένα αποστειρωμένο και βαρετό σκηνικό με βιτρίνες, διαφημίσεις, πολυκαταστήματα και μαζικούς χώρους διασκέδασης. Οι εμπορευματικές συναλλαγές και τα εμπορεύματα κυριαρχούν πανού. **Είναι σαν οι πόλεις να φτιάχτηκαν για να καταναλώνουμε, να πληρώνουμε για τα πάντα.**

Οι πλατείες, τα πάρκα και οι ανοιχτοί δημόσιοι χώροι είναι λιγосτοί, καθώς για τους τοπικούς και μη ηγέτες κάθε χώρος πρέπει να «αξιοποιείται» και να αναπλάθεται. **Για τους «από πάνω», όμως, οι όροι «αξιοποίηση και ανάπλαση» είναι συνώνυμοι με το τσιμέντο, την καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος, το κέρδος και το χρήμα.** Έτσι, λοιπόν-μιλώντας για τις γειτονιές μας-αξιοποιήθηκε ο πευκώνας για την κατασκευή του προαστιακού(με την καταστροφή του μισού πευκώνα), αξιοποιήθηκε το πάρκο τρίτη με τη λειτουργία μιας πληθώρας εμπορικών επιχειρήσεων (συρρικνώνοντας έτσι κατά πολύ τον ανοιχτό και δημόσιο χαρακτήρα του), αξιοποιήθηκε το άλσος Ιλίου(και πλέον, δυσκολεύεται να περπατήσεις λόγω των πολλών τραπεζοκαθισμάτων). Στην πραγματικότητα, μιλάμε για λεηλασία. **Ο κόσμος του χρήματος και του εμπορεύματος μας κλέβει συνεχώς τους χώρους εκείνους που μας ανήκουν, που ζούμε και που περνάμε την καθημερινότητά μας.**

Όμως, η υποκρισία των κυρίαρχων δεν έχει όρια. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο Ζενέτος-δήμαρχος του Ιλίου- και το εμπνευσμένο σχέδιό του για «ένα καθαρό Ίλιον»: με το επιχείρημα ότι οι αφίσες ρυπαίνουν το περιβάλλον και είναι α-

νταιισθητικές, **απαγορεύεται η αφισοκόλληση και το βάψιμο των τοίχων με συνθήματα και γκράφιτι. Και ως έχει συμβάλει ο ίδιος τα μέγιστα για την καταπάτηση του πάρκου Τρίτση. Και ως έχει μετατρέψει το κέντρο και το άλσος του Ιλίου σε «ναό της κατανάλωσης».** Το παν είναι



οι καθαροί τοίχοι και κολώνες! Και βέβαια η απαγόρευση δεν ισχύει για τον ίδιο το δήμο:

αφίσες του μπορούν να κολλιούνται παντού σε στάσεις και τοίχους. Εκτός, βέβαια, από το ζήτημα της υποκρισίας των τοπικών αρχόντων, η απαγόρευση της αφισοκόλλησης κρύβει πίσω της τη λογική του αποστειρωμένου-καθαρού χώρου, με τάξη και ασφάλεια. **Κάθε ελεύθερη και αυθόρμητη παρέμβαση σε τοίχους ή άρθρωση πολιτικού λόγου θα «καθαρίζεται».** Όλα πρέπει να δειχνουν υπό έλεγχο. Και, ειδικά, σε αυτή τη χρονική στιγμή όπου οι ουρές στον ΟΑΕΔ ολοένα και πληθαίνουν, όπως πληθαίνουν οι άστεγοι και οι κοινωνικά αποκλεισμένοι. Γι' αυτό και κάθε φωνή αντίστασης των "από κάτω", κάθε προσπάθεια ανατροπής του υπάρχοντος συστήματος πρέπει να φιμώνεται, προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνέχιση των «από πάνω». Και το μόνο που μπορεί να προσφέρει ο Ζενέτος είναι καθαρούς τοίχους και ποδηλατοδρόμους!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΔΕ ΘΑ ΠΑΡΩ

Τίποτα από αυτά δεν μας κάνει εντύπωση. **Αυτή είναι η δουλειά του καπιταλισμού: να μετατρέπει τα πάντα σε εμπορεύματα-προϊόντα και σε εμπορευματικές σχέσεις.**

Η διασκέδαση, η ανάγκη για επικοινωνία, η δημιουργία δεν του ξέφυγαν. Είμαστε εμπορεύματα στη δουλειά και καταναλωτές στον ελεύθερο χρόνο. **Κόντρα στην κυρίαρχη λογική επιλέγουμε να διαχειριστούμε μόνοι μας τις γειτονίες μας, τις επιθυμίες μας, τις ανάγκες μας και τη δημιουργικότητα μας. Με όρους που θα βάλουμε εμείς οι ίδιοι και όχι η κυριαρχία.**

Η ελεύθερη παρέμβαση στους τοίχους, τους δρόμους, τις γειτονίες μας και η χωρίς αντίτιμο αξιοποίηση του χρόνου και του χώρου έχει ιδιαίτερη σημασία -ειδικά σε καιρούς όπου μεγάλα κομμάτια της κοινωνίας εξαθλιώνονται από την ανεργία και τη φτώχεια. Απέναντι στη μιζέρια και την υποβάθμιση που μας



υπόσχονται οι καταπιεστές μας, οι πλατείες, οι πεζόδρομοι, τα πάρκα μπορούν να γίνουν τόποι συνάντησης και επικοινωνίας, τόποι χαλάρωσης και παιχνιδιού μακριά από χρηματικά αντίτιμα, τραπεζοκαθίσματα και τυποποιημένους τρόπους διασκέδασης. **Τέτοιοι χώροι μπορούν να παραμείνουν ζωντανοί μόνο αν δεν αφεθούν στις ορέξεις των διαφόρων τοπικών αρχόντων, εμπόρων και λαμόγιων, μόνο αν αναλάβουμε εμείς οι ίδιοι και οι ίδιες πρωτοβουλίες οικειοποίησης και φροντίδας τους.** Ας δημιουργήσουμε δομές αλληλεγγύης και αλληλοβοήθειας: χαριστικά παζάρια, συλλογικές κουζίνες, κοινωνικά ιατρεία, καταλήψεις στέγης. Και οι δημόσιοι ανοιχτοί χώροι ας γίνουν οι τόποι διασταύρωσης των αρνήσεών μας και των πραγματικών αναγκών μας. Μόνο έτσι θα ζωντανέψουν και θα «απελευθερωθούν».

Βάφουμε τους τοίχους των γειτονιών μας ενάντια στη μίζερη αποστείρωση της «καθαρής πόλης» και στην απαγόρευση και τη λογοκρισία του δήμου Ιλίου.

Παίζουμε και ακούμε μουσική, όχι για να κατηγοριοποιηθούμε σε κοινό-μουσικούς, αλλά για να δημιουργήσουμε αληθινές σχέσεις.

Επιλέγουμε όλα αυτά να γίνουν στο πάρκινγκ της Νέστορος και Χρυσήιδος για να μετατρέψουμε το χώρο αυτό σε τόπο συνάντησης των αρνήσεών μας ενάντια στην εξατομίκευση και την εμπορευματοποίηση που κυριαρχεί.

Επιλέγουμε όλα αυτά να μην εγκλωβιστούν σε κανενός είδους

ΑΝΤΙΤΙΜΟ: δεν υπάρχει είσοδος, δεν υπάρχει μπαρ, δεν υπάρχουν cd ή ο,τιδήποτε άλλο προς πώληση, αλλά ούτε είναι τσάμπα. Πιστεύουμε πως οι σχέσεις, οι επιθυμίες, η δημιουργία δεν μπορούν να κοστολογηθούν. Δεν είναι μετρήσιμα μεγέθη και

δεν μπορούμε να τις συμψηφίσουμε ούτε με την έννοια του κόστους, ούτε με την έννοια του κέρδους. Δεν μπορούμε να τις διαμεσολαβήσουμε μέσω των χρημάτων. Τις καταθέτουμε, τις εκφράζουμε και τις μοιραζόμαστε με ισότιμους όρους αντιεραρχικά, αντιεμπορευματικά, παρεμβατικά, χωρίς διαχωρισμούς και αυτοοργανωμένα. Απελευθερώνουμε και επανανοηματοδοτούμε τις έννοιες της διασκέδασης και της επικοινωνίας δημιουργώντας ζώνες ελευθερίας μέσα στην καθημερινότητά μας.



Το ζήτημα δεν είναι απλά μια «όμορφη και ευχάριστη πόλη». Είναι η επίθεση στη ροή της πόλης, η ανυπακοή στους κανόνες της και το σαμποτάρισμα των θεσμών και των μηχανισμών της εξουσίας που την οικοδομούν ενάντια μας.

Δεν θέλουμε εμπορεύματα, θέλουμε αληθινές σχέσεις.

Η πόλη- βιτρίνα και οι βιτρίνες της πόλης πρέπει να θρυμματιστούν μαζί με τις προσδοκίες των κάθε λογής αφεντικών και μπήτσων των ζωών μας.

ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

22/6 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

«στο περίπαιχτο αγέννητο από τη δημοτική βιβλιοθήκη (Νέστορας & Χρυσιόσσης, Πύλου) (Στον χώρο της εκδήλωσης θα υπάρχουν χαρτιά, αφίσες, έντυπα, ζέλιμα, θα προβληθούν video και animation)»

["Βρωμίζουμε" τους τοίχους των χειτονιών μας κόντρα στις απαγορεύσεις και τη λογοκρισία του δήμου Πύλου κι ενάντια σε όσους θέλουν τους δημόσιους χώρους νεκρούς κι αποστειρωμένους.]

18.00
GRAFFITI
ελάτε με τα spray σας iii

20.30
HIP HOP ΣΥΝΑΥΛΙΑ
με τους

[Για να απλευθερώσουμε την έκφραση μας από κάθε λογής χρηματικά γράμματα, ρόλους, αστέρες και ειδικούς. Για να απλώσουμε στην πόλη τις χειρονομίες της ανυπακοής και τις φωνές της εξέγερσης.]

NASHI ΜΖΙΑΝΕ // υπειρά // Ανάποδο χαμόγελο ☹️
(Ε.Κ.Ν. + ΑΝΕΞΕΛΕΓΚΤΗΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗΣ ΠΟΡΕΙΑ)

Θεορίτης
οργανωτική επιμέλεια & υποστήριξη
@theoritis.org
www.theoritis.org



ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ
ΓΙΑ ΤΟ GRAFFITI...

Στην αναζήτηση της ιστορικότητας του graffiti, σταθμός είναι η αρχή του 20ου αιώνα στο Μεξικό όπου τα murals (ζωγραφίες στους τοίχους κοινόχρηστων χώρων) εξέφραζαν το κλίμα της Μεξικανικής επανάστασης, ως ένα μαζικό και εύκολο μέσο απεύθυνσης προς τον ήθηθυσμό. Κατόπιν εξαπλώθηκε στις ΗΠΑ μαζί με τη rap μουσική στις κοινότητες των μάυρων, στα γκέτο. Εκεί το graffiti αποτέλεσε μια από τις μορφές έκφρασης των κοινωνικά αποκλεισμένων νεοηθίων. Η ύπαρξη των tags (υπογραφές) ήταν πρώτα ένα μήνυμα εντός της κοινότητας των γκέτο, όπου έδειχνε τον έλεγχο των περιοχών που είχε η κάθε συμμορία. Ταυτόχρονα όμως ήταν κι ένα μήνυμα προς το κοινωνικό περιβάλλον που εξέφραζε με παραβατικό τρόπο, (κυνηγητά με μπάτσους, δοξιοφθορές στις φτωχογειτονίες), την άρνηση αυτής της αποκλεισμένης μοίρας που επιβάλλεται από τον αστικό πολιτισμό. Η πρακτική αυτή γρήγορα εξαπλώθηκε και σε ομάδες πέρα από τις συμμορίες σε όλα σχεδόν τα αστικά κέντρα του "ανεπτυγμένου" κόσμου, εκφράζοντας την εναντίωση στην συνθήκη της περιθωριοποίησης. Από την εποχή εκείνη μέχρι και σήμερα χιλιάδες φιάλτες σπρέι χρωματίζουν την ασπρόμαυρη ζωή στις πόλεις. Επιλέγουμε το graffiti σαν ένα επιθετικό αθλή και δημιουργικό μέσο απέναντι στις αποστειρωμένες, "καθαρές" μητροπόλεις, απέναντι στο σάπιο κόσμο της βιτρίνας, της εικόνας και του εμπορεύματος...

*για την εκδήλωση του επιθετικού προσδιορισμού με θέμα
τους δημόσιους χώρους, την εμπορευματοποίηση και την
αυτοοργανωμένη δημιουργία*
epipros.blogspot.com



ΘΕΡΣΙΤΗΣ

χώρος ραδιοργάνωσης και ανατροπής, Νέστορος και
Ευαγγελιστρίας, Ίλιον, thersitis.espiv.net